

Jazzism

Met Gratis
Jazzdag
Dubbel CD

north sea Jazz
06-07-08 JULY '12
North Sea Jazz Gids
Who's Who
Alle acts, alle speelschema's

ANTHONY & JOHNSONS)
ben op zoek naar echtheid'

RUMER
In de war: 'Ik moet door'

ROBERT GLASPER
Jazzheld op ieder's iPod

BOBBY WOMACK
Duble man niet pot te krijgen

ALAIN CLARK
In zijn kelderstudio

ROSE JAMES
stap in NYC

JAZZ IN 020
Reportage: Amsterdamse ambities

Betty Wright

Hallelujah! Soullegende is terug

eranza Spalding, Ahmad Jamal, Lianne La Havas, Spectrum Road, Benny Carter, Madeleine Peyroux, Litz, Portico Quartet, Real World, Terri Lyne Carrington, Wolfert Brederode, Craig Taborn, Bram Stadhouders, Ibrahim Maalouf, Lindy Hop, Parovoz Stelar, John Handy

composities brengen, riekt dat nergens naar plagiaat. Blazers, natuurgeluiden en een bassist ondersteunen het trio, dat ook live tot grote hoogten weet te stijgen, getuige Youtube. Hun materiaal is steevast midtempo - met hier en daar een ballad - en de ijsingwekkend moete vocal harmonies worden prachtig ondersteund door uitgelanceerde instrumentaties, hetgeen de hoogtijdsagen van The Isley Brothers in herinnering roept. De afsluiter Love, gezongen met indringende falsetstem (remember Jimmy Somerville?), doet iedere ware muziekliefhebber smelten. Wie dweilt mij op?

Sjang Stokkink

Renze Ferwerda
In mijn armen
TPC
NEDERLANDSE CHANSONS
****

'Waarom zo ver als ik door simpel thuis te blijven zoveel culturen kan ontmoeten in mijn land', zingt de Friese zanger/tekstdichter Renze Ferwerda in het lied Het Onbekende. Ferwerda's chansons worden gekenmerkt door een zuidelijke timing. Niet voor niets reisde hij op zijn vorige album Bestemming Lissabon naar die mooie stad aan de Taag met hulp van Fernando Lameirinhas en diens broer bassist Tony. Die speelt ook op dit album mee naast onder andere

gitarist/arrangeur Freek Dicke die op smaakvolle wijze Ferwerda's teksten van muziek voorzagt. In het prachtige Brabant bij de bron klinkt Ferwerda als een Nederlandse Jacques Brel en gaat hij de grens over naar Vlaams en Waals Brabant. Erg mooi is het muzikaal Griekse getinte Het heeft een reden dat wel geïnspireerd lijkt op Des P. Ferwerda's teksten zijn sterk, de ene keer poëtisch, de andere keer vol anekdotes over de vroegere schooltijd, over de hond die dood is. 'Ik neem geen nieuw hondje, nu neem ik een mens', zingt hij. 'Een mens met een ziel. Die haal ik vandaag uit het mensenasiel.' Ferwerda zingt zijn chansons heel lichtvoetig, hij brengt Nederlandstalige muziek, direct uit 't hart, zonder pretentie, en met gevoel voor humor.

Rik van Boeckel

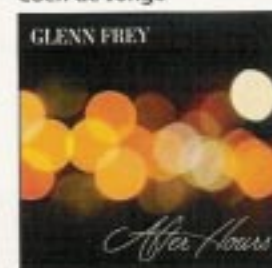

Rembrandt Frerichs
Continental
Challenge
JAZZ
****

Bij Continental denk je aan vliegtuigen, banden, wat niet al. Pianist Rembrandt Frerichs gebruikt het woord om de geest van dit nieuwe album te typeren: 'Emotional content with a "fun-to-do" attitude.' Een trans-Atlantische visie op Europa, kortom. En dat met behulp van de

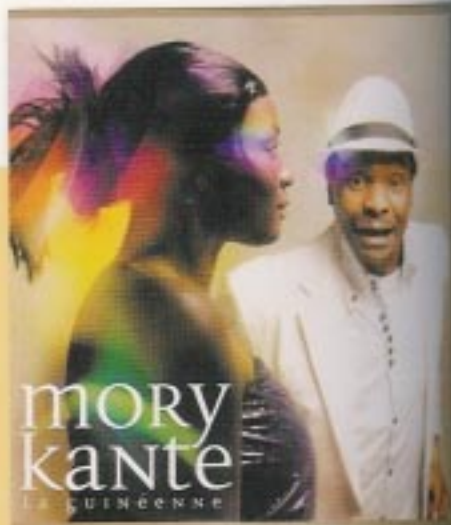
mentaliteit van Amerikaanse jazz. Het materiaal is de eigen Europese muziek van Frerichs, met uitzondering van twee stukken: Countdown van Coltrane en Ji Yuan van Tony Overwater. Negen composities heeft de pianist aangedragen, met titels die de kosmopolitische inslag mooi illustreren: Arrivé am Clue, La Alujarra, Zamurka, The Fountainhead. Bassist Guus Bakker en drummer Vincent Planjer zijn de muzikanten die hem vol toewijding bijstaan. Een overtuigende poging om Europees harmonisch vernuft en Amerikaans enthousiasme te combineren.

Coen de Jonge

Glenn Frey
After Hours
Universal Music
JAZZ
** 1/2

Hoewel we Glenn Frey voornamelijk kennen van de meest succesvolle line up van The Eagles, inclusief de gigantisch verkopende Hell Freezes Over-reunite tour, houdt de Amerikaan er al sinds 1982 een solocarriere op na. Hij werkte mee aan de soundtrack van Beverly Hills Cop met Eddie Murphy, en maakte muziek voor Miami Vice. Daarnaast hield hij er ook nog een tamelijk succesvolle acteer-carriere op na. Op After Hours, de naam zegt het eigenlijk al, vertolkt Frey een twaalfal

Mory Kanté
La Guinéenne
Discograph
AFRIKAANS
**** 1/2

In 1988 had de Guineese griot, gitarist en koruspeler Mory Kanté een wereldhit met Yéké Yéké. Nu meer dan 20 jaar later is hij nog een onvermoeibaar bezig een goede balans te creëren in zijn mix van West-Afrikaanse muziek in de Mandingue traditie met Westerse stijlen. Met zijn nieuwste album La Guinéenne slaagt hij er goed in traditionele en moderne Afrikaanse muziek met elkaar te combineren en slaat niet door in de drang naar moderniteit die sommige andere Afrikaanse sterren pleegt. Instrumenten als zijn eigen oude kora uit 1984, de balafon, zingadje, djembe en talking drum krijgen dezelfde aandacht als de drums, keyboard en de funky blazers. La Guinéenne is Mory Kanté's eerbetoon aan de Afrikaanse vrouw en een pleidooi tegen de verdrukking van de vrouw waar ook ter wereld. Naast swingende tracks als Yarabina, Oh Oh Oh en Nodiche weerklinkt de traditie het sterkst door in Sikaa en waagt Mory zich in Maliba aan afroreggae. In alle songs klinkt het West-Afrikaanse vrouwenkoor prachtig naast Mory Kanté's zang. Het titelnummer klinkt groek op afrobeat geïnspireerde blazers-arrangementen zijn ijssterk. Het hele album ademt een sfeer van optimisme, is een sterk medicijn tegen het 'chagrin', laat Mory ons weten!

Rik van Boeckel

standards en één nieuwe compositie, de titelsong, die hij samen schreef met songschrijver Jack Tempchin, met wie hij en The Eagles eerder samenwerkten. Hij doet dat op een manier die bij vele 'serieuze' muziekliefhebbers de wenkbrauwen ongetwijfeld doet fronsen, namelijk op een uiterst loungey,

verderlichte jazzy stijl, met gebruikmaking van veel smeltende rieden overdadige pianoried, terwijl er hier en daar ook nog wat onbesnoemde koper en een luttel harpje de kop op steekt. De repertoirekeuze geeft ook te denken, met classics als I Love You For Sentimental Reasons, The Good Life, Route